

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/153/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211218516
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2211218516.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci žalobcu: H. F., V. 1, XXX XX Y., zastúpený JUDr. L. W., P. XX, XXX XX X., proti žalovanej: G. L., X. P. XX, XXX XX X. P., zastúpená JUDr. Beátou Slovákovou, advokátkou, Ádorská 41, 929 01 Dunajská Streda, o zaplatenie 1.312,84 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 10C/8/2012-106 zo dňa 30. januára 2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 574,67 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že medzi účastníkmi konania bola ústne uzavretá zmluva o dielo. Žalobca pôvodne žiadal o zaplatenie istiny vo výške 1.422 eur s 10 % úrokom z omeškania od 06.06.2011 do zaplatenia. V priebehu konania žalobca časť svojho návrhu vo výške 109,16 eura zobral späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Súd prvého stupňa mal jednoznačne za preukázanú dohodu účastníkov konania o cene, pričom žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, že cena za vykonanie diela bola zmenená. Súd prvého stupňa preto žalobe vyhovel len v časti čo do zaplatenia istiny vo výške 574,67 eura a vo zvyšku návrh zamietol. Dospel tiež k záveru, že žalovaná sa nedostala do omeškania. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 631, § 632, § 635 ods. 1, 2, § 636 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa ustanovenia § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (v ďalšom texte „OSP“) súd prvého stupňa odkázal rozhodnutie o trovách konania na rozhodnutie samostatným uznesením do 30 dní po právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že celé konanie je contra legem, lebo sa koná o právoplatne rozsúdenej veci (res iudicata). Dňa 22.11.2011 podal návrh na vydanie platobného rozkazu (návrh na začatie konania). Súd prvého stupňa dňa 22.12.2011 vydal platobný rozkaz spis. zn. 4Ro 259/2011, ktorým žalovanú zaviazal na zaplatenie 1.422 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. V platobnom rozkaze v súlade s Občianskym súdnym poriadkom náležite poučil žalovanú o tom, že odpor proti platobnému rozkazu musí odôvodniť vo veci samej a poučil ju aj o následku neodôvodnenia odporu s tým, že takýto (ne)odpor súd odmietne a platobný rozkaz bude mať účinky právoplatného rozsudku. Žalovaná dňa 31.01.2012 doručila súdu písomnosť nazvanú „odpor proti platobnému rozkazu“ s obsahom „S týmto platobným rozkazom nesúhlasím, nakoľko navrhovateľ porušil svojim konaním viacero zákonov, najmä však Zákon na ochranu spotrebiteľa v ustanovení § 18 o konaní v reklamácii“. Takéto odôvodnenie ani logicky ani právne nemožno považovať za vecné. Vecné v danom prípade rovná sa konkrétne vo vzťahu k predmetu konania, k uplatnenému nároku, jeho opodstatnenosti vôbec, prípadne k jeho výške. Žalovaná v podanom odpore vlastne nepopiera existenciu žalobcom uplatňovaného práva. V danom prípade ide z jej strany o nekonkrétne vyjadrenie čohosi, čomu nemožno porozumieť, a nevyplýva z neho konkrétny vecný vzťah k predmetu konania. V tomto smere však zákon je neúprosný a nepozná možnosti tzv. „odstránenia tvrdosti“. Občiansky súdny poriadok nekonkretizuje čo je odôvodnenie vo veci samej, ponecháva to na súdnu prax. Žalobca

poukázal na uznesenie NS SR č. 30bo 403/99, podľa ktorého ak žalovaná (v uvedenej veci) na odôvodnenie odporu proti platobnému rozkazu uviedla len dôvod nesplnenia svojho záväzku, nebola tým splnená zákonná podmienka odôvodnenia odporu vo veci samej. Uvedenie dôvodu nesplnenia záväzku nemožno považovať za odôvodnenie vo veci samej. Nie je dovolené poskytovať vyššiu ochranu jednej procesnej strane, brať ju pod „ochranné krídla“. Podľa nášho právneho poriadku platí rovnosť procesných strán pred zákonom. Nemožno „odpúšťať“ nedostatok plnenia zákonom uloženej požiadavky (§ 172 ods. 1 tretia veta vo vzťahu k § 174 ods. 3 písm. b) OSP). V danom prípade súd mal postupovať podľa § 174 ods. 3 písm. b) OSP a zákonným požiadavkám nevyhovujúci odpor uznesením odmietnuť. Ak tak neurobil, ale nariadil pojednávanie, postupoval v rozpore so zákonom a prejednával už právoplatne rozsúdenú vec a vyniesol v nej týmto odvolaním napadnutý rozsudok. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zrušil (§ 221 ods. 1 písm. d) OSP) a konanie zastavil (§ 221 ods. 2 OSP). Z opatrnosti odvolanie smeroval aj proti zamietajúcej časti napadnutého rozsudku. Súd nerovnovážne vyhodnotil produkované dôkazy, uveril tvrdeniam žalovanej a nepripisoval význam tvrdeniam žalujúcej strany a ňou produkovaným dôkazom. Tvrdenie žalobcu považoval za nepodložené. Súd mal zvažovať aj hodnovernosť výpovedí účastníkov konania. Ako z obsahu spisu a žalobcom popisovaných postojov žalovanej vyplýva, všemožne prejavovala snahu o to, aby za dielo nemusela platiť vôbec. Jej výpoveď aj výpoveď spriazneného svedka boli svojprospešné a nemôžu byť hodnotené pozitívnejšie ako výpoveď žalobcu, ktorý od začiatku tohto právneho vzťahu vystupoval rovnako (nemeniac svoje tvrdenia), kým žalovaná vychádzala s rôznymi neopodstatnenými, až malichernými tvrdeniami smerujúcimi k popieraniu jej platobnej povinnosti, od ktorých postupne bola nútená ustúpiť. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaná dielo prevzala, i keď s niektorými nepodstatnými pripomienkami. Odstránenie spoločne uznaných väd žalobcovi neumožnila a tým vlastne od nich upustila. Bola a je povinná za dielo zaplatiť. Žalobca navrhol, aby odvolací súd (ak nezastaví konanie) napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalovanú zaviazal žalobcovi zaplatiť 1.312,84 eura istiny s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 06.06.2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania v sume 242,56 eura a trovy odvolacieho konania (= súdny poplatok) do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná tak, že súd prvého stupňa rozhodol vo veci správne a spravodlivo, keď ju po rozsiahlom dokazovaní zaviazal na zaplatenie sumy 574,67 eura a vo zvyšku žalobu zamietol. Nie je pravdou, že by nechcela žalobcovi zaplatiť za vykonané práce. Už počas dojednávania diela sa správala korektne, chcela, aby si všetko, vrátane rozsahu prác, ktoré má žalobca vykonať, ale aj ceny za ich vykonanie, vopred dojednali, aby neskôr nevznikli medzi nimi rozpory. Aj počas súdneho konania opakovane žiadala, aby žalobca vyhotovil novú - opravenú faktúru, ktorej zaplatenie zabezpečí z úveru, ktorý jej poskytla banka na rekonštrukciu domu. K prekážke právoplatne skončenej veci, ktorú žalobca videl v nekvalifikovanom odpore podanom žalovanou uviedla, že je presvedčená, že ňou podaný odpor bol dostatočne odôvodnený, aby mohol vyvolať procesné účinky a síce nariadenie pojednávania/pojednávaní, vrátane náležitého dokazovania. Nie je právnický vzdelaná a odpor formulovala tak, ako to v čase jeho vyhotovenia najlepšie vedela a dokázala. Je pravdou, že v čase podávania odporu počítala s tým, že by jej mal žalobca odstrániť reklamované vady, prípadne poskytnúť zľavu z ceny alebo aj nahradiť škodu, ktorú jej spôsobil okrem iného aj tým, že nakúpila väčšie množstvo materiálu, ako bolo potrebné. Žalovaná teda má za to, že medzi ňou a žalobcom bola uzatvorená zmluva o dielo v ústnej forme, v zmysle ktorej bola dohodnutá cena za dielo. Súčasne bolo medzi účastníkmi dojednané aj to, čo bude predmetom diela. Žalovaná má za to, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva, osobitne poukázala na ustanovenie § 2 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Jednotková cena, ktorú dojednali pri prvej návšteve žalobcu bola cena definitívna, t.j. konečná vrátane DPH. Navrhla odvolaním napadnutý rozsudok potvrdiť s tým, aby odvolací súd zaviazal žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania v sume 79,41 eura.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 201, 204 OSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa (§ 212 ods. 2 písm. a) OSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a konanie zastaviť. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.).

Žalobca napadol rozsudok súdu prvého stupňa predovšetkým z dôvodu, že rozsudok je nezákonný, pretože sa konalo o právoplatne rozsúdenú vec (res iudicata).

Podľa § 103 OSP kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Vzhľadom k odvolacej námietke žalobcu odvolací súd skúmal predovšetkým splnenie podmienok konania súdu prvého stupňa. Z obsahu preskúmvanej veci zistil, že dňa 22.12.2011 vydal súd prvého stupňa platobný rozkaz č.k. 4Ro/259/2011-15, ktorým žalovanej uložil povinnosť zaplatiť 1.422 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.422 eur od 06.06.2011 do zaplatenia, náhradu trov konania vo výške 85 eur za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia vo výške 157,56 eura právnenému zástupcovi žalobcu, alebo aby v tej istej lehote podala odpor s odôvodnením vo veci samej na súde prvého stupňa. Žalovaná dňa 31.01.2012 doručila súdu prvého stupňa písomnosť nazvanú „odpor proti platobnému rozkazu“, v ktorej uvádza: „...S týmto platobným rozkazom nesúhlasím, nakoľko navrhovateľ porušil svojim konaním viacero zákonov, najmä však Zákon na ochranu spotrebiteľa v platnom znení v ustanovení § 18 o konaní v reklamácii“.

Podľa § 172 ods. 1 veta tretia a štvrtá OSP odpor proti platobnému rozkazu sa musí odôvodniť. Ustanovenie § 43 sa nepoužije.

Podľa § 174 ods. 1, 2, 3 OSP platobný rozkaz, proti ktorému nebol podaný odpor s odôvodnením, má účinky právoplatného rozsudku. Ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. Súd uznesením odmieta odpor, ktorý bol podaný a) oneskorene, b) bez odôvodnenia vo veci samej; o týchto následkoch musí byť účastník poučený v platobnom rozkaze.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že odôvodnenie odporu musí mať väzbu na vec samú. Vec samú vymedzuje žalobca v podanej žalobe (podľa ustanovenia § 79 ods. 1 OSP), teda v preskúmvanej veci je vec samá vymedzená ako nárok zo zmluvy o dielo, predmetom ktorej boli maliarske práce v rodinnom dome žalovanej a za ktoré žalovaná nezaplatila cenu v dohodnutej výške. Z obsahu odporu žalovanej nevyplývala žiadna vecná námietka voči uplatnenému nároku. Žalovaná vo svojom odpore žalovaný nárok nespochybnila, nenapadla žiadne z konkrétnych tvrdení žalobcu uvedených v žalobe. Odôvodnenie odporu žalovanej s poukazom na citované ustanovenie § 174 ods. 2 OSP by muselo byť v úzkej súvislosti so žalobou a v nej uplatneným nárokom. Poukaz na „porušenie viacerých zákonov konaním žalobcu, najmä však zákona na ochranu spotrebiteľa v platnom znení v ustanovení § 18 o konaní v reklamácii“ nie je odôvodnením odporu vo veci samej, s vecou samou - uplatneným nárokom žalobcu nemá súvislosť, jedná sa o všeobecný nekonkrétny údaj. Reklamácia je samostatným právnym inštitútom so samostatnou právnou úpravou a s uplatneným nárokom žalobcu ju nemožno spájať, resp. jedná sa o samostatný nárok žalovanej voči žalobcovi, ktorý si mohla uplatniť v inom konaní. Odvolací súd poukazuje na judikované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. Rc 76/1999, sp. zn. 2Cdo 124/98, podľa právnej vety ktorého „...na odôvodnenie odporu podaného proti platobnému rozkazu môže žalovaný uviesť akékoľvek tvrdenia (vecné alebo právne), spochybňujúce opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti. Nie je pritom rozhodujúce, či žalovaným uvádzané skutočnosti sú aj spôsobilé priviesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie.“ Žalovaná však v odpore neuviedla žiadne vecné alebo právne tvrdenia, ktoré by spochybňovali uplatnený nárok žalobcu. Odvolací súd uzatvára, že poukázanie na porušenie viacerých zákonov konaním žalobcu, najmä však zákona na ochranu spotrebiteľa v platnom znení v ustanovení § 18 o konaní v reklamácii, obsiahnuté v podanom odpore nie je možné považovať za relevantný dôvod vo veci samej, pre ktorý by nastali účinky zrušenia platobného rozkazu, a teda splnenia podmienky podaného odporu proti platobnému rozkazu s odôvodnením vo veci samej. Z uvedených dôvodov nastali účinky právoplatného rozsudku v zmysle ustanovenia § 174 ods. 1 OSP. Platobný rozkaz č.k. 4Ro/ 259/2011-15, vydaný súdom prvého stupňa dňa 22.12.2011, je právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie, ktoré v prejednávanej veci založilo prekážku právoplatne rozhodnutej veci (rei iudicatae) podľa § 159 ods. 3 OSP, podľa ktorého len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. d) OSP súd rozhodnutie zruší ak sa v tej istej veci už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a s použitím citovaného ustanovenia odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil, nakoľko súd prvého stupňa rozhodol vo veci, o ktorej sa už prv právoplatne rozhodlo platobným rozkazom.

O trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v zmysle ustanovenia § 224 ods. 4 OSP, nakoľko odvolací súd rozhodoval o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.